

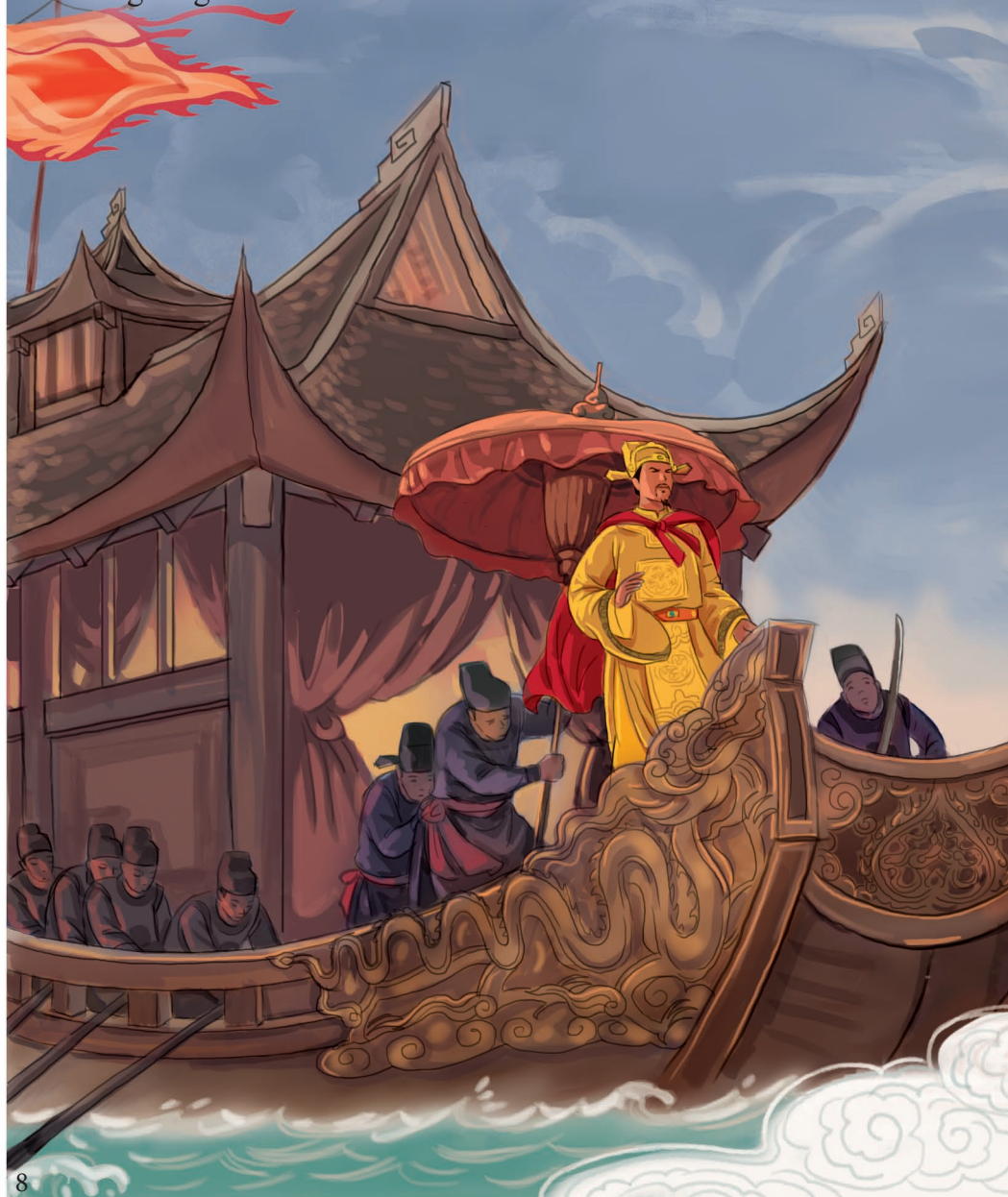
Năm 1054, vua Lý Thái Tông băng hà, Nhật Tôn lên ngôi báu (tức vua Lý Thánh Tông) - vị vua thứ ba của hoàng triều Lý.

Khéo kế thừa những đức tốt của tiên đế, Lý Thánh Tông sớm tỏ ra là vị vua nhân từ, độ lượng, thực lòng thương dân. Vua cho sửa sang việc văn, phòng bị việc võ, cất đặt khoa cử, lại cũng rất coi trọng nông nghiệp và dê điều. Vua sai cho mang hết gấm vóc nhà Tống trong cung ra may áo ban cho các quan. Lại cho người dạy các cung nữ tự dệt gấm vóc để dùng, từ đó không dùng gấm vóc lụa là của nước Tống nữa.

Tương truyền rằng, khi mới lên ngôi chưa đầy hai năm, vào một ngày mùa xuân năm 1056, vua ngự thuyền ra hồ Tây thưởng ngoạn, bỗng đâu trên sóng nước xuất hiện một người lạ trách mắng rằng:

“Nhà ngươi làm chúa trời Nam, sao không lo tu đức, sửa sang chính sự mà lại rong chơi? ... Ta là thần giữ việc mưa gió vùng này. Nay thấy dân khổ nên báo cho vua hay.” Nói rồi người ấy biến mất.

Nhà vua bàng hoàng vội trở về kinh. Từ đó, vua lo chân chính lại triều chính, đồng thời sai người xây chùa Báo Thiên để tạ ơn Trời Phật.

